

Mandag middag blev den sidste hvirvel sat i kunstværket på Campus, og der skulle gode kræfter til for at sætte den sidste betonhvirvel i jorden. Bagerst står 6. semester på kunststudiet, der har kreeret værket Wirbelwiesenwächter.

(Fotos: Lars Salomonsen)

RESÜMEE

Gemeinsam sehen sie aus wie die Wirbelsäule eines Urzeitfossils.

Die sieben unterschiedlich großen Beton-Elemente in Wirbelform mit einer Gesamtlänge von ca. 12 Metern und einem Gesamtgewicht von ca. zwei Tonnen. Diese Wirbelsäulenskulptur ist das erste von mehreren geplanten Campus-Kunstwerken von Käthe Wenzel, die seit Juni 2016 Professorin für ästhetische Praxis an der Europa-Universität Flensburg ist. Realisiert hat sie die Skulptur gemeinsam mit Kunst-Studierenden der EUF. Die sieben Wirbel dienen auf dem Campus als Sitzgelegenheiten.

Kunst i den tunge ende

De kunststuderende i EUF følte, at kunsten manglede på Campus. I går indviede de et værk i beton, der også kan bruges som siddepladser.

WIRBELWIESENWÄCHTER

Flensborg. Der var champagne i engangsglassene, da de kunststuderende

“

Tanken bag er, at man kan sætte sig på dem, så de bliver som en slags bæk.

Käthe Wenzel,
professor og underviser

de på 6. semester på Europa Universitet Flensburg indviede deres kreation i beton.

Navnet er »Wirbelwiesenwächter«, som frit oversat til dansk kan lyde som »Vogteren over hvirvelengen«, og der måtte både en gaffeltruck og to mænd i arbejdstøj til at sætte den sidste hvirvel solidt ned på bakken bag Oslo-bygningen på Campus. Her står nu syv hvirvler alle i forskellige størrelser, støbt i beton, forankret med lange ben af jern stukket ned i den grønne plæne bag hovedbygningen, og de er ikke kun til pynt.

- Tanken bag er, at man kan sætte sig på dem, så de bliver som en slags bæk, sagde professor og underviser i kunst på 6. semester, Käthe Wenzel.

Til daglig sidder hun i værkstedet på sjette sal sammen med de studerende, der efter afsluttet eksamen skal ud i skolerne og undervise i netop faget kunst. Fra vinduerne i værkstedet er udsigten over den store grønne plæne flot, og den nærmest stod og kaldte på skulpturer i det åbne rum. Hurtigt fik hun de studerende med på tanken, og så gik arbejdet i gang. Der blev tegnet og diskuteret, skåret modeller i flamingo og støbt forme i gips, hvor betonen blev

hældt i. 1,2 tons skulle der til, og den blandede de dog ikke selv. Den færdige beton kom i en betonblandemaskine, og blev hældt i formene nede på parkeringspladsen.

- Der var meget håndværk forbundet med hele processen, og beskidte blev vi også. Gipsen tørrede ret hurtigt, og blev hård, og det var frustrerende, når det ikke lykkedes, som når gipsformen knækkede, mens vi lirkede originalmodellen ud, fortalte Anna-Lisa Buchholz, Julia Pruski og Julike Krüger, der sammen med resten af klassen havde kreeret hvirvlerne.

Billigt materiale

Men det havde også været et fedt projekt, som de givet - en dag - vil prøve kræfter med, sammen med deres elever, omend i mindre målestok.

Beton er et relativt billigt materiale, og netop derfor havde kunstprofessoren valgt at støbe i beton. Den største hvirvel vejer 450 kilo, så der skal ret meget til, og selv om en del af materialerne er sponsoreret, tog universitetet 3.500 euro op af kassen til projektet.

- De følte også, at der manglede kunst i det offentlige rum her på ste-

Skulpturen ved Campus, Wirbelwiesenwächter, blev indviet i går og den kan og skal også bruges om bæk.

det, og nu har de så fået siddepladser her på plænen, sagde Käthe Wenzel, der også mente, at værket skulle navngives.

Derfor udskrev hun en navnekonkurrence, som lærerstuderende på 2. semester, Anna Boelmann, vandt.

- Da jeg så et billede af skulpturen,

tænkte jeg på Fuchur, fabeldyret fra eventyret i Den Uendelige Historie, og så kom navnet til mig, fortæller Anna Boelmann.

Tilla Rebsdorf
tr@fla.de